

[Ole Henriksen]

nem en langvarig proces, inden man overhovedet kan komme i gang med byggeriet.

Ministeren for offentlige arbejder (Ivar Hansen):

Som jeg allerede har erklæret i mit første indlæg, er jeg naturligvis parat til at sende udvalget om offentlige arbejder den aftale, der er truffet mellem Danmark og Tyskland.

Hvad angår det, som hr. Ole Henriksen har været inde på, vil jeg gerne sige, at jeg går ud fra, at man fra tysk side har forhandlet denne sag i overensstemmelse med de høringsprocedurer, som gælder efter tysk lovgivning, men det er jeg ifølge sagens natur ikke i stand til at kommentere nærmere. Det, jeg konstaterer, er, at der er sluttet en aftale mellem Danmark og Tyskland, der forudsætter byggeri af et fremskudt dige, og at der også er fastsat en tidsramme, inden for hvilken man skal stille efter at få dette byggeri gennemført.

Dohrmann (FP):

Nu bliver der igen rejst det spørgsmål, hvad vi skal tage mest hensyn til: befolkningen nede i de truede egne eller fuglene. Jeg vil bede ministeren helt klart herfra tilkendegive, om der ved udarbejdelsen af linjeføringen for det nye dige dernede er taget mest hensyn til fuglene, til de landbrugsmæssige interesser eller til sikringen af befolkningen og områderne dernede.

Ministeren for offentlige arbejder (Ivar Hansen):

Ingen kan være i tvivl om, at baggrunden for folketingets lovgivning angående et fremskudt dige ved Højer var den naturkatastrofe, som var meget tæt ved at være en realitet, så vidt jeg husker, i begyndelsen af januar 1976, og at det primære ønske med opførelse af et fremskudt dige naturligvis var at give en større sikkerhed for den befolkning, som bor i de pågældende områder. Men naturligvis er der en lang række andre hensyn, som man i videst muligt omfang også skal søge at tilgodese. Det primære formål var naturligvis at sikre den befolkning, som bor i disse områder; det kan der ikke herske nogen tvivl om.

Hermed sluttede spørgsmålet.

3) Til *ministeren for offentlige arbejder af:*

Bolvig (RV):

»Kan ministeren bekræfte, at ministeren for offentlige arbejder ifølge § 3, stk. 2, i lov om fremskudt dige for Tønder Marsk fastsætter linjeføringen, at ministeriet undlod at deltage i et møde i Sønderborg vedrørende den ændrede tyske linjeføring, og at ministeriet har bedt fredningsstyrelsen afbryde direkte kontakt med tyske fredningsmyndigheder?«

(Spm. nr. 115).

Skriftlig begrundelse.

Under behandlingen af forslag til lov om et fremskudt dige for Tønder Marsk var der blandt folketingets partier enighed om, at sikkerhedshensynet var det afgørende, men at der skulle tages størst muligt hensyn til de overordentlig værdifulde naturmæssige interesser.

Tyskerne har tilgodeset disse hensyn med en mere østlig linjeføring end tidligere planlagt, men har måttet lave en bugtet digelinje – med fare for vandsamlinger under stormflod – for at kunne gennemføre en sammenkobling med det planlagte danske dige.

Ministeren for offentlige arbejder (Ivar Hansen):

§ 3, stk. 2, i loven om det fremskudte dige tillægger ikke ministeren nogen bemyndigelse til at fastlægge digelinjen. Den bestemmelse skal anvendes, når anlægget er færdigt, til at fastlægge afgrænsningen af diget arealmæssigt i forhold til land- og havsiden, idet digearealet skal ejes og administreres af Sønderjyllands amtskommune, medens staten skal have ejendomsret på begge sider af diget. Dette fremgår både af lovteksten og af bemærkningerne til lovforslaget. Digelinjen er beskrevet i lovforslagets bemærkninger, og den kan ministeren for offentlige arbejder ikke vilkårligt ændre på.

Dernæst spørger hr. Bolvig, om jeg kan bekræfte, at ministeriet for offentlige arbejder undlod at deltage i et møde i Sønderborg vedrørende den ændrede tyske linjeføring. Her tillader jeg mig i mit svar at forudsætte, at hr. Bolvig tænker på et møde, der blev afholdt i Sønderborg den 13. april 1977. I så fald kan jeg bekræfte, at ministeriet for of-